

Bądź uwielbiony, miłosierny Boże

t.: wg. poezji św.Faustyny;
m. I.Pfeiffer (Siedlecki 1987)

1. Bądź u - wiel - bio - ny, mi - ło - sier - ny Bo - że, Wszech - moc - ny Stwór - co,
2. Bądź u - wiel - bio - ny Ty, w Trój - cy je - dy - ny, Tak nie - zgłę - bio - ny
3. Bądź u - wiel - bio - ny, mi - ło - sier - ny Bo - że, Żeś zstą - pić ra - czył
4. Bądź u - wiel - bio - ny w mi - ło - sier - dzia dzie - le Przez wszy - stkie ser - ca

do - bry nasz Pa - nie. Cześć Ci od - da - jem w naj - głę - b - szej po - ko - rze,
i nie po - ję - ty. Ty, co prze - ba - czać u - miesz wszy - stkie wi - ny.
z nie - bios na zie - mię. Wiel - bi - my Cie - bie w naj - głę - b - szej po - ko - rze,
za - wsze To - bie wier - ne, Któ - re Cię wiel - bią tu w Two - im Ko - ście - le,

W bós - twa Two - je - go to - nac o - ce - a - nie.
Trzy - kroć wo - ła - my: „Świę - ty, świę - ty, świę - ty.
Żeś tak wy - wyż - szył ca - łe ludz - kie ple - mię.
A któ - rym da - łeś ży - cie nie - śmier - tel - ne.

5. Bądź uwielbiony, Stwórczo nasz i Panie,
Przez wszechświat, który wielbi Cię w pokorze.
Dziękujemy Stwórcy, ile sił nam stanie,
I wysławiamy miłosierdzie Boże.